

Odpovívání v Ježíši v nebezpečných zásech



David Wilkerson October 27, 2008

Po léta jsem varoval, že brzy přijde celosvětová ekonomická pohroma. Právě teď vidíme, že k ní na celém světě dochází. Upozoroval jsem, že krésané budou trpět, že dojde k velkým ztrátám a strádáním, a to se již děje. Na velké množství drahých svatých na celém světě teď dopadá velký finanční a duševní stres.

Jakkoli jsou tyto věci strašné, na žádnou z nich bychom neměli zaměřovat svou energii a službu. Přesněji řečeno, měli bychom dál hlásat lásku Boha Otce a milost našeho Spasitele Ježíše k nám.

Vím, že životní styl Amerikana – vlastně životní styl lidí v každém prosperujícím národě – se brzy permanentně změní. Vím, že všechno se roztáhne a otřese. Ale když ráno vstávám, nestrachuji se: „Co budeme jíst? Co si oblékneme? Co bude s teplem, světlem, bezpečím?“ Ježíš nás varoval, abychom to nedělali.

Místo toho večer, když jdu spát, odpovívám v lásce svého nebeského Otce. Faktem je, že já vím, že nejsem Bůh a že jen On sám řídí všechny tyto věci. Dělal jsem prostě jen to, co dělal prorok Izaiáš: spoléhal plně na Hospodina. Tento prorok oznamoval všem lidem všech dob: „Lidstvo spoléhajícího na tě ostříháš v pokoji; v pokoji, neboť v tebe doufá“ (Izaiáš 26:3). Bůh nemůže lhát.

Písmo jasně říká: máme být ve strachu, napomínání a varování prorockými poselstvími, která přinášejí boží strážní. Rovněž máme novat pozornost prorockým poselstvím zjeveným a potvrzeným v Písmu. Stručně řečeno, máme shromáždit všechny poznatky a zprávy o nadcházejících bouřích, abychom mohli připravit svá srdce na cokoliv, čemu budeme čelit.

Nemáme dovolit strachu anebo úzkosti, aby stravovalo naše myšlení, ovládlo naše mysl nebo se zmocnilo našich srdcí. Temnota určitě přichází a soud je u našich dveří. Ale jako Boží lid nemůžeme dovolit, aby nám jakýkoliv mrak nebo temnota skryla to veliké světlo jeho zaslíbení lásky a milosti k jeho lidu. Musíme být velice dobře informovaní Božím slovem a jeho proroky, ale nemáme se prorockým zprávám novat tolik, že to ovládne naše životy.

Šábel by byl moc rád, kdyby se to stalo. Ví, že nás nedostane do pochybností o Božím slově, pokud jde o Boží soud, tak se pokusí nás dostat do jiného extrému a dovést nás do strašlivé posedlosti mimořádně nebezpečnými záse.

Jednoduše řečeno, Satan teď chce okrást o veškerou naději tím, že teď bude stravovat zlověstnými myšlenkami. Ale my nemůžeme pochopit nebo vyřešit budoucnost tím, že do nich budeme neustále zahloubaní. Ve skutečnosti se tím může stát, že zabědneš do strachu a utkvělých představ o hrozných událostech.

Apoštol Pavel nás uklidňuje tímto pokynem: „Dále pak, bratři, kterékoli věci jsou pravé, kterékoli poctivé, kterékoli spravedlivé, kterékoli čisté, kterékoli milé, kterékoli dobropověstné, jestli která ctnost, a jestli která chvála, o těchto věcech přemýšlujte“ (Filipenským 4:8).

Jinými slovy: „Slyšeli jste všechna tato varování. Teď dbejte na to, co Boží slovo zjevuje a co říkají jeho strážní. A nakonec upřete své myšlenky na Ježíše a jeho dobrotu.“

V době, kdy na celý národ všude kolem něj dopadal veliký Boží soud, Izaiáš dosvědčuje, že měl dvojitou porci pokoje

Stejně nádherná naděje, jakou měl v nebezpečných zásech ve své době Izaiáš, je dostupná i nám. Toto zaslíbení odpovědi se týká „všech, kdo spoléhají na Hospodina.“

Izaiáš byl překvapen tím, co viděl, že se kolem ve své době děje. Ale Písmo ukazuje, že se těšil z velikého pokoje. Jak mohl dojít na místo takové pokoje se všim, co viděl? Existují pro to dva důvody:

Za prvé, když nad národem visel soud, připravený udeřit, byl Izaiáš v neustálém společenství s Bohem v modlitbě. „Také na cestě soud tvých, Hospodine, očekáváme na te; ke jménu tvému a k rozpomínání se na te patří žádost duše“ (Izaiáš 26:8). Izaiáš byl připravený na všechno, protože se již „bez přestání modlil.“

Musím se tě zeptat: když udeří bouře, jdeš k Bohu v modlitbě, jako to dělal Izaiáš? Pokud ano, pak získáš sílu, protože tvoje mysl si zvyká upínat se k lásce tvého svrchovaného nebeského Otce, a On ti bez ustání zjevuje svou moc a povzbuzuje tě, že to zvládneš.

Není Boží vůlí, aby kterékoliv z jeho dětí žilo nebezpečné období, která je před námi, s ochromujícím strachem

Pán skutečně netouží po tom, aby nás tato biblická proroctví a varování vydřela. Zde je velice jasné zjevení, jaké je v této věci Ježíšovo srdce: „Pokoj zřídávám vám, pokoj svůj dávám vám; ne jako svět dává, já dávám vám. Nermuť se srdce vaše, ani strachuj“ (Jan 14:27).

V evangeliu Matouše Ježíš prorokoval o budoucích událostech ve světě, a znělo to hrozně. Mluvil o válkách, morech, zemětřeseních na různých místech. A varoval své posluchače: „Vydají vás v soužení, a někde z vás budou dokonce zabiti. Rozmnoží se nepravost. Povstanou falešní proroci a mesiášové a mnohé podvedou.“

Později v Matouši Ježíš vysvětluje svoje důvody, proč na tyto katastrofické události předem upozoruje. Říká, že nám ty věci povědí, abychom, až uvidíme, že se dějí, v něho věřili.

Ježíš se nesnažil na nás uvalit břemeno strachu. Spíše prostě nechtěl, abychom byli překvapeni, až na nás strašné bouře udeří. Nechtěl, aby naše víra ztroskotala, až budeme náhle želit neuvěřitelnému strádání a utrpení. Nejvíce ze všeho chtěl, abychom věřili, že existuje Pán, který je nad všemi těmi věcmi, Otec, který nás dost miluje, aby nás na ně upozornil, varoval nás a ve všem nás uchoval.

Izaiáš kázal v nebezpečných zásech naději

Izaiáš se díval za všechny ty věci, které se děly, směřem k větší vizi, kterou mu Bůh dal. V této vizi viděl Izaiáš Pána, který přichází, aby svým dětem setřel slzy, odstranil jejich břemena a osvobodil je ze všech jejich vin a strachu.

„Pročež řekne v ten den: Ať, Bůh náš tento jest, očekávali jsme na něj, a vysvobodil nás. On jest Hospodin, jehož jsme očekávali; plésati a veseliti se budeme v spasení jeho ... Sehlí i smrt u vítězství, a setře Panovník Hospodin slzu s veliké tváře, a pohanění lidu svého odejme ze vši země; (nebo Hospodin mluvil)“ (Izaiáš 25:9, 8).

Tady je druhý důvod, proč se Izaiáš dostal na místo pokoje navzdory všem otřesům kolem. Říkal nám – vlastně věřícím ve všech dobách: „Vy, kdo žijete v opravdu posledním záse, můžete mít také tuto dvojistou porci pokoje. Odevzdejte se prostě důvěře v Pána, své Skále.“

„Doufejtež v Hospodina až na věky; nebo v Hospodinu, v Hospodinu jest skála věčná“ (26:4). „Ať, Bůh silný spasení mé, doufati budu, a nebudu se strašiti; nebo síla má a píseň a spasení mé jest Bůh Hospodin“ (12:2).

Bůh má slovo naděje pro tuto hodinu

Po mnoho měsíců jsem prohledával a studoval Písmo, prosil Pána, aby mi dal poselství naděje a povzbuzení pro tyto těžké záse. Můj duch volal: „Pane, prosím tě, promluv k mému srdci slovo pro tvé děti, protože jen ty máš slova věčného života. Jen Ty nám můžeš říci v takových zásech slovo útěchy.“

Duch svatý odpov?d?l na moji modlitbu a promluvil k mému srdci toto: „Dám ti jednoduché zaslíbení z mého Slova. A když mu opravdu pod?ídíš sv?j život, provede t? to slovo každým a všemi nebezpečnými ?asy.“

Milovaní, vím, že jestliže se chopíme p?edevším tohoto verše, když mu budeme plně d?v??ovat, bude pro nás každodenním mocným zdrojem víry. Zde je to zaslíbení, které mi Duch svatý ukázal:

„VÁŠ OTEC VÍ, ?EHO JEST VÁM POT?EBÍ, PRVÉ NEŽ BYSTE VY HO PROSILI“ (Matouš 6:8).

Ve 12. kapitole Lukáše Ježíš vyjmenovává ty věci, o nichž říká, že náš Otec ví, že je pot?ebujeme. T?mito pot?ebami jsou, stružen? ?e?eno, jídlo, pití a oble?ení. „Protož pravím vám: Nebu?te pe?liví o život sv?j, co byste jedli, ani o t?lo, ?ím byste se odívali ... A pon?vadž trávu, kteráž dnes na poli jest, a zítra do peci uvržena bývá, B?h tak odívá, ?ím více vás, ó malé víry?“ (Lukáš 12:22, 28).

Ježíš mluví o tráv?, která je dnes hustá a zelená, ale zítra bude pose?ená. P?ipomíná nám, že jí dává život a pe?uje o ni. Neodvažujme se myslet si, že se o naše pot?eby stará mén? než o trávu. On ví naprosto dokonale, co pot?ebujeme, zda jídlo, finance nebo od?v.

Ježíš dodává: „Nebo t?ch všech věcí národové sv?ta tohoto hledají, Otec pak váš ví, že t?ch věcí pot?ebujete“ (12:30). Op?t nám Ježíš p?ipomíná: „Zde je všechno, co pot?ebujete v?d?t: *váš nebeský Otec ví, jaké jsou vaše pot?eby*, On je již vyjmenoval.“

Moji hlavní myšlenkou je te?: B?H VÍ, A TO JE VŠE, NA ?EM ZÁLEŽÍ.

B?h se nikdy nevzdá svého „malého stáda“

Ježíš slíbil: „Ale rad?ji hledejte království Božího, a tyto všechny věci budou vám p?idány. Neboj se, ó mali?ké stádce, nebo? se zalíbilo Otci vašemu dáti vám království“ (Lukáš 12:31–32). Když mu budeme prost? a jednoduše v??it, náš Pán nám požehná všim, co pot?ebujeme.

Jestliže se obáváš o blaho své rodiny v nadcházejících dnech, mám pro tebe dobrou zprávu: Tvoje d?ti jsou Boží d?ti. A On se stará o své nejmilejší víc než ty. Ježíš ví p?esn?, co všechno pot?ebuješ, abys p?ežil.

ON VÍ O TVÉ POT?EB? MÍT ST?ECHU NAD HLAVOU. ON VÍ P?ESN?, JAKÝ JE TV?J ÚV?R NA BYDLENÍ NEBO M?ŠÍ?NÍ SPLÁTKY HYPOTÉKY. ON VÍ KOLIK HLADOVÝCH KRK? MUSÍŠ NASYTIT, A ZNÁ MNOŽSTVÍ JÍDLA VE TVÉ SPÍŽI. M?ŽEŠ MU NAPROSTO D?v??OVAT, ŽE NAPLNÍ VŠECHNY TVÉ POT?EBY, PROTOŽE ON SLÍBIL, ŽE TO UD?LÁ.

Je tragedií, že mnoho lidí v nadcházejících dnech zaho?ne, protože B?h neodpoví na jejich modlitby, aby ochránil jejich sou?asný životní styl. Mnozí nikdy nepoznali takové utrpení, kterému te? ?elíme.

Ale Pán říká bohatým stejn? jako chudým: „Neboj se o své pozemské bohatství. Dej mi kvalitní ?as a v?? mi. Já se postarám o všechny tvé budoucí pot?eby. Budeš zaopat?en všemi nezbytnostmi, které pot?ebuješ, abys mohl existovat.“

Existuje jedna lekce, kterou se musí nau?it a praktikovat každý v??ící

V tuto chvíli se sv?tové události pohybují tak rychle, že s nimi nikdo nedokáže držet krok. Práv? když píší tato slova, ztratil americký trh cenných papír? miliardy. D?sledky t?chto věcí jsou p?íliš hluboké a komplikované k prozkoumání.

Naše víra je zakotvena v tomto: NÁŠ NEBESKÝ OTEC NÁS ZNÁ – VÍ P?ESN?, CO POT?EBUJEME A KDY TO POT?EBUJEME – A PŘÁV? TEN FAKT, ŽE ON VÍ, JE DOSTATE?NÝM D?KAZEM TOHO, ŽE JSME V JEHO PÉ?I. ON SE Z NÁS T?ŠÍ A MY JSME SCHOULENI V JEHO NÁRU?Í, ŽIVI A ZDRÁVÍ.

Daniel řekl o Hospodinu: „On zjevuje věci hluboké a skryté; zná to, což jest v temnostech, a sv?tlo s ním p?ebývá“ (Daniel 2:22). B?h ví všechno o temných dnech, které jsou p?ed námi. A ví, že ani tato temnota nám nem?že zatemnit jeho tvá?.

Opravdu, naši jasnou cestu skrze t?žké ?asy nalezneme jedin? v d?v??e v Pána. On nás dnes volá, abychom m?li

prostou víru jako děti v jeho věrnost.

Držme svůj zrak na Ježíši. Věřme v jeho velikou lásku a péči o nás. „Všelikou péči svou uvrhóuce na nás. Nebo on má péči o vás“ (1.Petr 5:7).

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/947/>